

[Formanden]

Jeg skal bare give den oplysning, at man behøver ikke at indhente formandens tilladelse til at bruge citater, når man i øvrigt, som fru Alice Faber gør det, anvender citater i et begrænset omfang, som der står i forretningsordenen.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Der var en enkelt ting. Det er det med moralen ved fartbøden kontra moralen ved butikstyribøden. Jeg tror, det er en rigtig betragtning, at sådan ser man på det. Jeg kan også godt forstå, hvorfor et stort flertal af befolkningen betragter det ene som alvorligere end det andet.

Når så mange mennesker i dag eksempelvis på motorveje overskrider hastighedsgrænsen, så tror jeg, det er, fordi vi på motorveje har nogle hastigheder, som under visse forhold forekommer normale mennesker, uanset hvilket parti og hvem de er, urimelige. Er det en klar dag, og er der ikke nogen trafik og man kører på en 3-sporet motorvej, virker det, at man kun må køre 100 km i timen, på de fleste mennesker urimeligt, og det er kedeligt, at vi lovgiver på en sådan måde, at den enkelte ikke opfatter loven som værende rimelig.

Det er bestemt ikke nogen opfordring til at bryde loven. Det er bare en forklaring på, at der, som alle Gallup- og AIM-undersøgelser viser, er ganske mange, der overskrider. De finder altså, at den lov, som et flertal i Folketinget har vedtaget, faktisk ikke er rimelig, medens nok et flertal eller hele befolkningen er klar over, at det selvfølgelig er urimeligt, at man stjæler.

(Kort bemærkning).

Alice Faber (SF):

Jeg tror bare ikke, at det, de mennesker, der mister deres nærmeste ved en trafikulykke, føler, er i overensstemmelse med den indstilling, som hr. Helge Adam Møller giver udtryk for. Den findes hos alle de andre, som ikke regner med, at det kommer til at ske, men i det øjeblik det sker, er det virkelig alvorligt. Så den holdning kan slet ikke accepteres, synes jeg.

(Kort bemærkning).

Jimmy Stahr (S):

Nu er det selvfølgelig lovgivning, vi diskuterer her, og ikke moral, men da vi nu alligevel er kommet ind på det moralspørgsmål, synes jeg, det er vigtigt at få slået fast, at jeg ikke kan forstå den holdning i forbindelse med farten kontra butikstyveri. Ved de høje hastigheder er det jo livet, vi sætter på spil, og hvis man endelig skal til at sammenligne det med butikstyveri, som nogle gjorde, er det i hvert fald ved butikstyveri kun ting, der sættes på spil.

Estrup (RV):

Selv om dette lovforslag er en uændret genfremsættelse fra sidste samling, forekommer det mig i bemærkningerne at give udtryk for en så speciel tankegang, at det måske nok fortjener et par ord med på vejen.

Forslagsstillerne anfører her, at alle de mange paragraffer i færdselsloven er aldeles overflødige. Den eneste bestemmelse, man i virkeligheden har brug for, er den velkendte om, at hastigheden altid skal afpasses efter forholdene. Magen til lommefilosofi kan man lede længe efter. Med det udgangspunkt kan vi lige så godt med det samme beslutte os til at erstatte den samlede straffelov med én paragraf, der passende kunne lyde: det er under strafansvar pålagt borgerne at opføre sig fornuftigt.

Jeg tror, at selv fremskridtspartiets stifter kan indse, at det ikke helt slår til. Jeg er klar over, at man i fremskridtspartiet ikke mener, at Folketinget skal blande sig i borgernes adfærd. Men mon man ikke endnu en gang skulle overveje den styrkelse af borgernes retssikkerhed, som ligger i klare retsregler?

Med den grundopfattelse, som forslagsstilleren giver udtryk for, er det naturligvis ikke særlig logisk overhovedet at stille forslag om hastighedsgrænser, men jeg skal ikke bebrejde fremskridtspartiet, at man nu viser en pragmatisk holdning.

Det radikale venstres indstilling til de foreslåede ændringer i hastighedsgrænserne fremgik af debatten i oktober, og jeg skal derfor blot resumere, at vi ikke ser nogen som helst begrundelse for at sætte 80 km-grænsen i vejret. Derimod finder jeg, at der kan være grund til at overveje fartgrænsen på motorveje. Den særlige sikkerhed, som motorvejsnettets opbygning indebærer, den